

[Bendix.]

blive en meget nyttig del af den dokumentation, beslutninger her i folketinget skal hvile på.

Hvad der specielt bekymrer mig i forbindelse med den løbende debat om disse spørgsmål er den tvivl, der hersker om effektiviteten i allerede eksisterende atomkraftværkers nødkøleanlæg. Er nødkølingen ikke absolut pålidelig og effektiv, ligger der i denne problemkreds stof til megen eftertanke. Brændselementerne i eksisterende atomkraftværker opfører sig heller ikke efter forventningerne alle steder, og dette kan også give anledning til megen overvejelse. Disse og en række andre problemer må vi underkaste en nøje undersøgelse i det kommende arbejde.

Det tredje hovedspørgsmål, disse høringer skal beskæftige sig med, er efter min opfattelse de samlede energipolitiske konsekvenser af beslutninger på dette vitale område. Hvad der kan give anledning til alvorlige overvejelser her, synes nok så meget at være, at der på lang sigt er for megen energi snarere end for lidt energi. Konsekvenserne af en stadig udvidelse af energiforbruget på globalt plan kan godt være ganske uoverskuelige; her tænkes ikke mindst på konsekvenserne for den globale varmebalance.

I forbindelse med lovforslagets kapitel II skal to mere specielle spørgsmål rejses ved denne førstebehandling. For det første om det er hensigtsmæssigt, at beslutninger på dette område henhører under to ministeriers ressort. I henhold til lovforslaget skal såvel justitsministeriet som undervisningsministeriet være ansvarlige for dele af beslutningsprocessen i denne sammenhæng. Det kan dels give anledning til en dobbeltadministration, som er uønskelig — men det er den mindste side af sagen — dels give mulighed for en vis ansvarsforflygtigelse. For det andet må man rejse det spørgsmål — andre har rejst det allerede — om projektering og anlæg af atomkraftværker ikke bør ligge endeligt i folketingets hånd. Dette siges på trods af, at statsministeren har givet tilsagn om, at folketinget skal blive hørt i forbindelse med den enkelte beslutning.

Om lovforslagets erstatningsretlige og folkeretlige side skal siges, at det er tilfredsstillende efter vores opfattelse, at det internationale samarbejde på dette område er

både udbredt og dybtgående. Foreløbig kan det konservative folkeparti tiltræde, at vi underskriver og forbereder ratifikation af Pariskonventionen med tillægskonvention og tillægsprotokoller, og at vi i første omgang forholder os afventende i forhold til Wienerkonventionen.

De erstatningsstørrelser, som lovforslaget og konventionerne opererer med, må naturligvis i det efterfølgende arbejde underkastes en kritisk analyse, hvor det bl. a. vil være af interesse at inddrage den højeste sagkundskab inden for forsikringsområdet.

Hvad lovforslaget og konventionerne specielt tager sigte på, er jo erstatning i forhold til tredjepart ved ulykker. Det kan i denne sammenhæng vække nogen bekymring at visse ulykker ikke erstattes, nemlig ulykker, der skyldes naturkatastrofe, fjendtlighed, borgerkrig eller sabotage.

I det sidste tilfælde synes det at være den skadevoldende, der skal udrede erstatningerne; det giver ikke den ramte tredjepart megen tryghed, og dette må nærmere diskuteres under det kommende arbejde. Denne bemærkning gælder i øvrigt naturligvis hele lovens kapitel III.

Jeg skal slutte med at sige, at det konservative folkeparti tilsiger dette lovforslag en meget grundig behandling; vi har ikke taget stilling til hovedspørgsmålet: anlæg eller ikke anlæg af atomkraftværker i Danmark.

Poul Boeg (CD):

Den debat, vi allerede har haft igennem 5 ordførertaler, synes at vise, at spørgsmålene naturligt kan inddeles i 3 afdelinger, nemlig for det første spørgsmålet om selve substansen af det foreliggende lovforslag, dernæst spørgsmålet om kompetence- og bemyndigelsesproblematikken og endelig for det tredje spørgsmålet om, hvilken procedure det vil være rigtigt at folketinget anvender over for dette forslag.

Hvad først angår spørgsmålet om indholdet af det lovforslag, vi har til behandling, har flere ordførere været inde på dette, at det atter falder i 2 naturlige underafdelinger, idet der nemlig dels er spørgsmålet om erstatningsreglerne, dels det mere principielle spørgsmål om regler for oprettelse af atomkraftværker.

Her kan man vel tillade sig at sige, at det stiller sig på en lidt paradoksal måde, nem-